

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4CoP/46/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7521204079
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kalináková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:7521204079.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kalinákovvej a členov senátu Mgr. Miloša Koleka a JUDr. Zuzany Biščákovvej v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: T. I., G.. XX.X.XXXX, V. I., G.. X.X.XXXX, N. I., G.. XX.XX.XXXX, G. I., G.. X.X.XXXX, Z. I., G.. XX.X.XXXX a C. I., G.. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny C., na návrh matky N. I., G.. X.X.XXXX, K. M. XX, B., za účasti otca T. I., G.. XX.XX.XXXX, K. M. XXX, B., E.. Č. C. Č. XXX, C., Č. P., v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, o odvolaní otca proti rozsudku Mestského súdu Košice (predtým Okresný súd Košice - okolie) č.k. 9P/72/2021-86 zo dňa 18.8.2022 takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok vo výrokoch o určení výživného v sume 50 € mesačne na každé dieťa počnúc dňom 28.7.2021 do budúcnosti a určení dlžného výživného.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Predmetom konania je úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Mestský súd Košice (predtým Okresný súd Košice - okolie) ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že cit.:

„Maloletý T. I., G.. XX.X.XXXX, M. V. I., G.. X.X.XXXX, M. N. I., G.. XX.XX.XXXX, M. G. I.E., G.. X.X.XXXX, M. Z. I., G.. XX.X.XXXX Q. M. C. I., G.. XX.X.XXXX sa z v e r u j ú do osobnej starostlivosti matky.

Obaja rodičia sú oprávnení a povinní maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok.

Otec sa zaväzuje prispievať na výživu maloletých detí sumou 50 EUR mesačne na každé dieťa od 28.7.2021 do budúcnosti, vždy do 15. dňa v každom mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí, počnúc augustom 2022.

Dlžné výživné na maloleté deti za obdobie od júla 2021 do augusta 2022 spolu v sume 3321,86 EUR sa otec zaväzuje zaplatiť v pravidelných jedenástich mesačných splátkach po 300 EUR a posledná

dvanásť splátka vo výške 21,86 EUR splatných vždy spolu s bežným výživným k rukám matky pod hrozbou straty výhody splátok v prípade omeškania.

Styk otca s maloletými deťmi po dohode rodičov neupravuje.“

3. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 36 ods. 1, § 65 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“).

4. Súd po posúdení všetkých vykonaných dôkazov a zistených skutočností dospel k záveru, že zhodný názor účastníkov v otázke zverenia maloletých detí do osobnej starostlivosti matky je v záujme maloletých detí, keďže matka túto starostlivosť zabezpečuje na primeranej úrovni, čo bolo preukázané šetreniami kolízneho opatrovníka.

Čo sa týka výživného zo strany otca pre maloleté deti, súd sa stotožnil s návrhom matky a určil na každé dieťa sumu 50 € mesačne, keďže má za to, že takáto suma je schopná pokryť výdavky detí primerané životnej úrovni rodičov.

K argumentom otca, že v súčasnosti nemá príjem, z ktorého by si mohol dovoliť platiť uvedenú výšku výživného, súd poukazuje na skutočnosť, že otec bez odôvodnenej príčiny pracuje tri dni v týždni a z rozsahu jeho pracovného času sa následne odvíja jeho pracovná odmena. Otec súdu neuviedol, ani nepreukázal žiadne skutočnosti, ktoré by mu bránili zamestnať sa na plný pracovný čas a zabezpečiť si odmenu za vykonanú prácu v primeranej výške, o čom svedčí aj skutočnosť, že otec v minulosti takúto prácu vykonával.

Ďalej súd poukazuje na životnú úroveň otca, ktorý žije v trojizbovom byte s družkou, jej dospelou dcérou a nedávno narodenou vnučkou družky, ktorý je plne zariadený, kým matka spolu so šiestimi maloletými deťmi, ktoré otec ponechal v jej starostlivosti, býva v zariadení krízového bývania v jednej izbe so spoločným príslušenstvom pre ostatných obyvateľov zariadenia. Maloleté deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni otca, ktorú určuje aj kvalita jeho bývania.

V neposlednom rade súd poukazuje na skutočnosť, že otec sa na osobnej starostlivosti o deti žiadnym spôsobom nepodieľa a matka sama zabezpečuje starostlivosť o šesť maloletých detí, okrem obdobia od júla 2021 do januára 2022, kedy otec zabezpečoval osobnú starostlivosť o maloletého T.. Na starostlivosti o ostatné deti sa otec žiadnym spôsobom nepodieľal a matke za celú dobu od podania návrhu prispel na deti sumou 128,14 €, a teda celá osobná starostlivosť a výživa maloletých detí ostali na pleciach matky. Matka navyše sama nemá objektívne možnosť sa zamestnať a zvýšiť si tak svoj príjem, keďže má v celodennej starostlivosti dieťa do troch rokov veku, maloletú C..

Dlžné výživné určil súd na päť maloletých detí (V., N., G., Z. Q. C.) za obdobie od podania návrhu, teda od júla 2021 do augusta 2022 - 250 € dlžné výživné (50 € / dieťa x 5 maloletých detí) x 13 mesiacov v sume 3.250 €.

Dlžné výživné na maloletého T. určil súd za mesiace február, marec, apríl a júl 2022, kedy sa T. na základe zhodných vyjadrení rodičov nachádzal v osobnej starostlivosti matky v sume 200 € (50 € výživné x 4 mesiace). Dlžné výživné spolu 3.450 €.

Od uvedenej sumy dlžného výživného súd odrátal sumy preukázateľne uhradené otcom matke maloletých za posudzované obdobie podľa bodu 11. odôvodnenia v sume 128,14 €, a teda výsledná suma dlžného výživného predstavuje 3.321,86 €, ktoré povolil otcovi vzhľadom na jeho žiadosť a s posúdením jeho majetkovej a príjmovej situácie splácať v splátkach.

Styk otca s maloletými deťmi súd po dohode rodičov neupravoval.

III. Obsah odvolania otca maloletých detí a vyjadrení k odvolaniu

5. V zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec maloletých detí, a to proti výrokom vo vzťahu k určeniu vyživovacej povinnosti, ktoré zdôvodnil jeho momentálnou životnou situáciou, ktorá mu neumožňuje platiť súdom určené výživné na maloleté deti.

6. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny vzhľadom na schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca maloletých detí, ktorý je v produktívnom veku, je zdravý, nemá subjektívnu prekážku nájsť si prácu na plný pracovný čas a tým si zabezpečiť vyšší príjem. Zdôraznil, že otec maloletých nepreukázal, že si aktívne hľadá prácu a zároveň sa nepodieľa na osobnej starostlivosti o maloleté deti, ale zodpovednosť za maloleté deti presunul na matku maloletých detí.

7. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla potvrdiť rozsudok, so stanovenou výškou výživného súdom prvej inštancie súhlasí a poukázala na to, že sa o maloleté deti stará sama, platí ubytovanie, stravu, ošatenie, preto nesúhlasí, aby ich otec prispieval na ich výživu nižšou sumou.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutej časti bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že rozsudok v jeho napadnutej časti je vecne správny.

9. Predmetom konania na súde prvej inštancie bola úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom. Súd prvej inštancie maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení a povinní maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Otca maloletých zaviazal prispievať na ich výživu sumou 50 € mesačne na každé dieťa počnúc dňom 28.7.2021, zároveň rozhodol o dlžnom výživnom a styk otca s maloletými deťmi po dohode rodičov neupravil. Predmetom odvolacieho konania vzhľadom na odvolacie námietky otca mal. detí je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým súd rozhodol o určení výživného zo strany otca na každé z mal. detí sumou 50 € mesačne, o výške dlžného výživného a o trovách konania. Odvolacia argumentácia otca smeruje proti rozsahu stanoveného výživného súdom prvej inštancie namietajúc jeho životnou situáciou, ktorá mu neumožňuje platiť stanovené výživné.

10. Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovacím rozsudkom vytvára ich organickú jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku prvej inštancie, s ktorým tvorí jeden celok (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/40/2018 zo dňa 18.07.2018).

11. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutočný stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel k správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo účastníkov na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky). Súd prvej inštancie je vo svojej rozsiahlej a zrozumiteľnej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné. Rozsudok súdu je presvedčivý, premisy zvolené v rozsudku, rovnako ako aj závery, ku ktorým dospel, sú racionálne a aj spravodlivé. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd nezistil v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 CSP). Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty otca v odvolaní.

12. Spornou otázkou výkonu rodičovských práv a povinností ostáva výška vyživovacej povinnosti otca. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu každého z mal. detí sumou 50 € mesačne. Pri rozhodovaní zohľadnil odôvodnené potreby mal. detí aj príjmové pomery otca,

ako mu to ukladá ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Otec s rozhodnutím súdu nesúhlasí. Po oboznámení sa s obsahom spisu však odvolací súd považuje napadnutý rozsudok vo výroku o výživnom a dlžnom výživnom za vecne správny, pričom prijatý právny záver argumentuje odvolací súd nasledovne.

13. Podľa názoru odvolacieho súdu bol v preskúmvanej veci dostatočne a správne zistený skutočný stav a vec bola správne právne posúdená. V čase rozhodovania súdom prvej inštancie mali maloleté deti: T. XX rokov, V. XX rokov a N. X rokov, obe navštevovali X. ročník J.Á. školy, G. X rokov a navštevoval M. školu, Z. X roky a C. X roky, obe boli v celodennej starostlivosti matky. Svojou výchovou a výživou sú prirodzene odkázané na svojich rodičov, u ktorých vyživovacia povinnosť má mať prednosť pred ostatnými ich výdavkami. Osobne sa o mal. deti stará matka, pričom výkon jej osobnej starostlivosti je potrebné vziať do úvahy v zmysle ust. § 62 ods. 4 Zákona o rodine aj v kontexte vyživovacej povinnosti.

14. Odvolací súd považuje súdom prvej inštancie určenú sumu na výživu 50 € mesačne na každé dieťa za adekvátnu ich potrebám. Je nepochybné, že výživné na každé z mal. detí v prepočte 1,67 € na deň (50/30 dní) je pri aktuálnych cenách nevyhnutných výdavkov oprávnených detí na bývanie, potraviny, drogériu, oblečenie a obuv, lieky, školné a školské potreby primerané do takej miery, že nie je potrebné podrobne dokazovať existenciu a výšku týchto výdavkov. Prezentované výdavky na zabezpečovanie výživy nevybočujú z rámca potrieb iných detí na rovnakom stupni školského vzdelávania, preto o ich výške nemal pochybnosti ani odvolací súd. Súdom určené výživné zodpovedá matkou preukázaným výdavkom a neprevyšuje odôvodnené potreby mal. detí. V súčasnej spoločenskej situácii, charakteristickej výraznou infláciou a významným nárastom cien základných potravín, je dôvodné očakávať, že určené výživné bude z veľkej časti spotrebované práve na stravné. Opomíňať nemožno ani ošatenie či obuv, ktoré vyžadujú častú obmenu pre rýchly fyzický vývin mal. dieťaťa, typický pre jeho vek.

15. Zo skutočného stavu veci zisteného súdom prvej inštancie vyplýva, že rodičia maloletých detí nevedú spoločnú domácnosť od roku 2020. Rodičia s maloletými deťmi viedli spoločnú domácnosť v B., kde spoločne vychovávali deti, následne otec maloletých odišiel pracovať do Č. P., kde pracoval ako pomocný robotník na stavbách. Matka s maloletými deťmi žije v zariadení núdzového bývania v M. G. K., jej príjem pozostáva z prídavkov na deti a rodičovského príspevku. Otec maloletých žije v Č. P., Z. E., u svojej družky, pracuje len brigádne, jeho súčasná priateľka je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie a poberá dávku v hmotnej núdzi a príspevok na bývanie. Otec maloletých vykonáva brigády v rozsahu 9-10 hodín 2-3x do týždňa, pričom je schopný zarobiť si 4.500 C.. Naposledy bol zamestnaný v F. A. v roku 2019, kde dosahoval čistý príjem 600 € mesačne.

16. Odvolací súd poukazuje aj na to, že zákonná vyživovacia povinnosť oboch rodičov neznamená mechanickú rovnosť. Je zrejmé, že matka poskytuje deťom osobnú starostlivosť, vedie spoločnú domácnosť, obstaráva činnosti dennej potreby, deťom varí, perie, pomáha s prípravou do školy a pod., čím si de facto plní vyživovaciu povinnosť voči deťom aj touto formou a vyživovaciu povinnosť si plní dobrovoľne. Matka poskytuje osobnú starostlivosť, ktorú možno stavať na roveň peňažného plnenia a zároveň uhrádza všetky výdavky spojené s chodom domácnosti, členom ktorej sú aj mal. deti.

17. Vo vzťahu k námietkam otca ohľadom jeho nepriaznivej životnej situácie odvolací súd odkazuje na rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorý sa správne vysporiadal s týmito námietkami otca, pričom svoje závery aj náležite odôvodnil. Otec v rámci odvolacieho konania nepredložil súdu dôkazy, z ktorých by vyplývalo, že by otec nemohol pracovať, príp. že by mal zníženú pracovnú schopnosť.

18. S ohľadom na odvolacie námietky otca vo vzťahu k výške výživného, odvolací súd musí konštatovať, že otec neprodukoval žiadne dôkazy, ktoré by spochybňovali súdom stanovenú výšku výživného, či preukazovali jej neprimeranosť. Otec svoje tvrdenia o tom, že nemá z čoho uhrádzať výživné vo výške 50 €, nijako nepreukázal. Aj odvolací súd dospel k záveru, že súdom stanovená výška výživného predstavuje sumu, ktorú je a aj musí byť otec schopný prispievať na výživu svojich mal. detí. Odvolací súd súčasne zdôrazňuje, že v súlade s ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

19. Záverom odvolací súd zdôrazňuje, že v zmysle ustanovení Zákona o rodine, rodičia majú vyvinúť všetko úsilie k tomu, aby v rámci svojich možností a schopností dosahovali taký príjem, z ktorého by

mohli plniť výživné na maloleté deti v takom rozsahu, aby boli uspokojené ich odôvodnené potreby a kladie pred ich potreby, potreby maloletého dieťaťa. Je potrebné si uvedomiť, že rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu detí a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich potrieb, či potrieb ostatných príbuzných.

20. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že nakoľko maloleté deti žijú len so svojou matkou a vyrastajú prakticky bez otca, to minimum, čo môže otec pre svoje maloleté deti spraviť, keď už sa o ne nijakým spôsobom nestará, je podieľať sa na ich výžive a uhrádzaní nákladov spojených so starostlivosťou o ne, keďže maloleté sú vo veku, kedy sú svojou výživou a zabezpečením potrieb odkázané na svojich rodičov. Odôvodnené sú preto závery súdu prvej inštancie a tvrdenie, že otec si má zariadiť svoju životnú situáciu tak, aby zabezpečil potreby svojich mal. detí v súdom stanovenej výške.

21. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku vo výroku o určení výživného zistil, že súd prvej inštancie správne ustálil osobné a majetkové pomery oboch rodičov, a tiež odôvodnené potreby maloletých detí, z čoho mal za preukázané, že na strane otca ako povinnej osoby vo vzťahu k maloletým, sú dané dostatočné pomery pre to, aby boli potreby maloletých pokryté výživným v rozsahu, v akom určil súd prvej inštancie. Odvolací súd pri určení výživného nezistil vybočenie z medzí zaužívanej rozhodovacej činnosti súdov.

22. Odvolací súd dospel k záveru, že eventuálne zníženie výživného pre maloleté deti by znamenalo posunúť zodpovednosť otca za zdravie a život detí na matku (druhého rodiča), ktorá sa osobne o deti stará a dobrovoľne si plní vyživovaciu povinnosť voči nim, čo by bolo nepochybné v rozpore so Zákonom o rodine.

23. Odvolací súd dôsledne preskúmal výpočet dlžného výživného a dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri jeho výpočte postupoval v zmysle zákona a vypočítal ho matematicky správne. Čo sa týka splatnosti dlžného výživného, súd je povinný postupovať podľa § 232 ods. 3 CSP a zároveň je povinný prihliadnuť aj na postoj povinného k plneniu, ako aj na to, či povolenie výhody splátok nebude mať ťaživý dopad na mal dieťa, prípadne či je možné od neho spravodlivo žiadať strpenie plnenia v splátkach alebo dlhšej ako zákonnej lehote. Odvolací súd vzhľadom k povahe pojednávanej veci, priznanému nároku, dĺžke rozhodovania o návrhu určite považuje rozhodnutie súdu za spravodlivé, pretože otcovi muselo byť zrejmé, ako si plní vyživovaciu povinnosť a pri primeranej prezieravosti si mohol predbežne vyčísliť dlžné výživné a vytvárať úspory na úhradu dlžného výživného.

24. Odvolací súd zo všetkých vyššie uvedených dôvodov rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výrokoch o určení bežného výživného, o určení dlžného výživného a o trovách konania ako v závislom výroku, ako vecne správny potvrdil, postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 CSP, v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP. Odvolacie námietky otca teda nespochybnili vecnú správnosť rozsudku v jeho napadnutých častiach.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Odvolací súd zároveň nevzhladal dôvod pre ktorý by bolo spravodlivé priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov v zmysle § 55 CMP.

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolaateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).